

17.4.2013

B7-0168/2013 }
B7-0181/2013 }
B7-0182/2013 }
B7-0183/2013 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

Verts/ALE (B7-0168/2013)

S&D (B7-0181/2013)

ALDE (B7-0182/2013)

GUE/NGL (B7-0183/2013)

w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo
(2013/2601(RSP))

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, María Muñiz De Urquiza, Pino Arlacchi, Libor Rouček, Liisa Jaakonsaari, Richard Howitt
w imieniu grupy S&D

Sophia in 't Veld, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez, Graham Watson, Sonia Alfano, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica, Robert Rochefort, Anneli Jäätteenmäki, Alexandra Thein
w imieniu grupy ALDE

Barbara Lochbihler, Hélène Flautre, Rui Tavares, Raül Romeva i Rueda, Carl Schlyter, Malika Benarab-Attou, Mark Demesmaeker, Nikos Chrysogelos, Catherine Grèze, Karim Zérìbi, Yves Cochet
w imieniu grupy Verts/ALE

Marie-Christine Vergiat
w imieniu grupy GUE/NGL

Bernd Posselt, Laima Liucija Andrikienė

RC\933779PL.doc

PE509.784v01-00 }
PE509.798v01-00 }
PE509.799v01-00 }
PE509.800v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo (2013/2601(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe traktaty i standardy dotyczące praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności całkowity zakaz tortur, brutalnego traktowania, wymuszonych zaginięć i doraźnych egzekucji oraz zakaz przetrzymywania bez procesu sądowego i prawo do rzetelnego procesu sądowego,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Guantánamo, a w szczególności rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego udziału państw europejskich w organizowanym przez CIA transporcie i nielegalnym przetrzymywaniu więźniów na terenie tych państw: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP¹, rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka² oraz rezolucję z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie decyzji o wykonaniu kary śmierci w Guantánamo³,
- uwzględniając dekrety wykonawcze prezydenta Obamy z dnia 22 stycznia 2009 r. nakazujące zamknięcie ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantánamo do 22 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i jej państw członkowskich oraz USA z dnia 15 czerwca 2009 r. w sprawie zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantánamo, a także konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2009 r. oraz mechanizm wymiany informacji,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka z dnia 5 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie wydane dnia 11 kwietnia 2013 r. przez przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża Petera Maurera, który wyraził swój sprzeciw wobec przymusowego karmienia więźniów prowadzących masowy strajk głodowy w więzieniu w Guantánamo oraz wezwał prezydenta Baracka Obamę do podjęcia bardziej zdecydowanych działań, by położyć kres nieuzasadnionej krytycznej sytuacji prawnej przetrzymywanych tam więźniów,
- uwzględniając wspólny list otwarty z dnia 11 kwietnia 2013 r., podpisany przez 26 międzynarodowych organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka, które zaapelowały do prezydenta USA, aby wywiązał się ze swojej obietnicy z 2009 r. i zamknął więzienie w Zatoce Guantánamo,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0309.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

³ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 132.

- A. mając na uwadze, że dnia 6 lutego 2013 r. liczna grupa więźniów osadzonych w Zatoce Guantánamo rozpoczęła strajk głodowy, aby zaprotestować przeciwko warunkom ich przetrzymywania oraz faktowi ciągłego przetrzymywania w Guantánamo; mając na uwadze, że według władz wojskowych 13 więźniów jest przymusowo karmionych, a trzech jest hospitalizowanych;
- B. mając na uwadze, że 11 lat po otwarciu więzienia do zwolnienia zatwierdzono 86 ze 166 więźniów, lecz są oni wciąż przetrzymywani przez czas nieokreślony, natomiast jedynie sześciu osobom postawiono zarzuty;
- C. mając na uwadze, że w dniu 26 marca 2013 r. przed Sądem Okręgowym Stanów Zjednoczonych dla Dystryktu Kolumbii złożono w trybie nadzwyczajnym wnioski, w którym zarzuca się strażnikom więzienia w Guantánamo, że odmawiają więźniom wody pitnej oraz wystarczającej ilości ubrań w celu złamania strajku głodowego;
- D. mając na uwadze, że wspólne oświadczenie UE i USA z dnia 15 czerwca 2009 r. zawierało zobowiązanie prezydenta Obamy do wydania nakazu zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantánamo do 22 stycznia 2010 r.; mając na uwadze, że w styczniu 2013 r. rozwiązano biuro odpowiedzialne za zamknięcie ośrodka w Guantánamo, a Kongres dotychczas blokował wszelkie wysiłki administracji prezydenta Obamy zmierzające do zamknięcia więzienia; mając na uwadze, że administracja USA oświadczyła, że podtrzymuje swoje zobowiązanie do zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Guantánamo;
- E. mając na uwadze, że w dniu 5 kwietnia 2013 r. wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka stwierdziła, że „ciągłe przetrzymywanie wielu więźniów przez czas nieokreślony jest równoznaczne z arbitralnym zatrzymaniem” i stanowi „jawne naruszenie zobowiązań [USA], lecz także prawa międzynarodowego i międzynarodowych standardów, do których przestrzegania USA są zobowiązane” oraz że więzienie w Guantánamo powinno zostać zamknięte;
- F. mając na uwadze, że dnia 13 kwietnia 2013 r., tuż po wizycie delegacji Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, doszło do brutalnych starć między strażnikami a więźniami z użyciem nieśmiertelnej i improwizowanej broni wskutek decyzji o przeniesieniu więźniów z obozu 6 do bardziej odizolowanego obozu 5;
- G. mając na uwadze, że istotnym powodem strajku głodowego, podawanym przez obrońców oraz MKCK, jest poczucie beznadziei spowodowane brakiem jakichkolwiek perspektyw zwolnienia, szczególnie po podpisaniu w styczniu przez prezydenta Obamę ustawy o udzielaniu zgody na działania na rzecz bezpieczeństwa narodowego (National Defense Authorization Act – NDAA), która zawiera przepisy przewidujące utrzymanie więzienia w Zatoce Guantánamo przez najbliższe lata;
- H. mając na uwadze, że NDAA sprawiła, że praktycznie niemożliwy jest powrót więźniów do domu, gdyż zgodnie z tą ustawą więźniowie nie mogą powrócić do kraju, w którym istnieje „niebezpieczeństwo, które może mieć poważny wpływ” na możliwości „sprawowania kontroli” przez rząd nad przesiedloną osobą;
- I. mając na uwadze, że w przypadku pięciu więźniów uznanych za najważniejszych, wobec których trwa już postępowanie, całkowicie naruszono poufność obrony – z komputerów

zniknęły materiały i tysiące e-maili, a w czujnikach dymu ukrywano urządzenia podsłuchowe; mając na uwadze, że w związku z tym sędzia prowadzący odroczył postępowanie na czas nieokreślony; mając na uwadze, że główny doradca ds. obrony nakazał obrońcom, aby przestali wykorzystywać komputery do pracy nad dokumentami objętymi tajemnicą zawodową i dokumentami poufnymi;

- J. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone likwidują jedyne cywilne połączenie lotnicze z Guantánamo, co oznacza, że możliwe będzie korzystanie jedynie z lotów wojskowych – w przypadku których do wejścia na pokład samolotu konieczne jest zezwolenie Pentagonu – a tym samym dostęp dla prasy, prawników i działaczy praw człowieka będzie ograniczony;
1. zwraca uwagę na bliskie stosunki transatlantyckie oparte na wspólnych podstawowych wartościach i poszanowaniu podstawowych, uniwersalnych i niezbywalnych praw człowieka, takich jak prawo do rzetelnego procesu sądowego i zakaz dokonywania arbitralnych zatrzymań; z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę transatlantycką w szerokim zakresie międzynarodowych zagadnień dotyczących praw człowieka;
 2. wyraża zaniepokojenie sytuacją więźniów prowadzących strajk głodowy oraz więźniów karmionych przymusowo, a także wyraża głębokie zaniepokojenie stanem psychicznym i fizycznym tych więźniów, z których wielu poddano torturom lub nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu;
 3. ponownie wzywa władze amerykańskie do natychmiastowego zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo i do wprowadzenia zakazu użycia tortur i brutalnego traktowania niezależnie od okoliczności; apeluje, aby więźniowie zatwierdzeni do zwolnienia zostali zwolnieni i przetransportowani do swoich krajów ojczystych lub innych krajów w celu przesiedlenia, a pozostali więźniowie zostali oskarżeni w procesie cywilnym zgodnie z zasadami rzetelnego procesu sądowego;
 4. zwraca się do władz amerykańskich, aby zagwarantowały więźniom niezależną opiekę medyczną i niezależną ocenę ich stanu zdrowia; popiera stanowisko MKCK, który sprzeciwia się przymusowemu karmieniu, uznając je za naruszenie podstawowych wolności człowieka; wzywa władze amerykańskie do zadbania o to, by prawnicy więźniów otrzymywali pełne informacje o zmianach stanu zdrowia i samopoczucia ich klientów, oraz do zapewnienia odpowiedniego dostępu ekspertom Rady Praw Człowieka ONZ, organizacjom pozarządowym oraz mediom;
 5. podziela opinię wysokiej komisarzy NZ ds. praw człowieka, która stwierdziła, że choć prawo międzynarodowe wymaga, aby akty terroryzmu, przestępstwa i akty barbarzyństwa nie uchodziły bezkarnie, prawa człowieka są uniwersalne i mają zastosowanie do wszystkich osób, w tym osób podejrzanych o popełnienie najcięższych zbrodni, a osoby pozbawione wolności muszą być traktowane po ludzku, z poszanowaniem ich godności;
 6. zwraca uwagę, że dalsze przetrzymywanie więźniów bez postawienia im zarzutów lub przeprowadzenia procesu sądowego jest sprzeczne z podstawowymi zasadami wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że arbitralne zatrzymanie stanowi wyraźne naruszenie prawa międzynarodowego i że podważa to pozycję Stanów Zjednoczonych jako obrońcy praw człowieka;

7. jest głęboko zaniepokojony przeszkodami, jakie NDAA postawiła na drodze ku zamknięciu więzienia oraz przeprowadzeniu cywilnych procesów sądowych osób zatrzymanych (w uzasadnionych przypadkach) lub zwolnieniu tych osób; jest zdania, że ci więźniowie z Guantánamo, którym postawiono zarzuty, powinni stanąć przed sądami cywilnymi, zwłaszcza że komisje wojskowe nie spełniają międzynarodowych standardów rzetelnego procesu sądowego;
8. wzywa Stany Zjednoczone do ponownego rozważenia decyzji o likwidacji jedyne go cywilnego połączenia lotniczego z Zatoką Guantánamo, co ograniczy dostęp dla prasy i członków społeczeństwa obywatelskiego;
9. przypomina o gotowości państw członkowskich do udzielenia Stanom Zjednoczonym pomocy w zamknięciu więzienia w Guantánamo i wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do skoordynowania wspólnej inicjatywy państw członkowskich zachęcającej prezydenta USA do działania, a także oferującej przyjęcie w Europie dodatkowych więźniów z Guantánamo, szczególnie grupy mężczyzn zatwierdzonych do zwolnienia, którzy nie mogą wrócić do swoich krajów ojczystych;
10. przypomina również o gotowości Stanów Zjednoczonych do partycypacji w kosztach poniesionych przez państwa członkowskie UE w związku z przyjęciem byłych więźniów, o której mowa we wspólnym oświadczeniu UE i USA z 15 czerwca 2009 r., i wzywa administrację amerykańską do spełnienia swojego obowiązku wspierania byłych więźniów nie tylko w trakcie przesiedlenia, ale także w późniejszym okresie;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji prezydentowi USA, Kongresowi i Senatowi Stanów Zjednoczonych, sekretarzowi stanu USA, Urzędowi ds. Komisji Wojskowych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysokiej komisarzy NZ ds. praw człowieka, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz rządowi państw członkowskich ONZ.